

அண்ணாவின் படைப்பில் மொழி நடையும் சீர்திருத்தக் கருத்துக்களும்

க. பன்னீர்செல்வம் அ,*

அ தமிழ்த்துறை, ஈரோடு கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, ஈரோடு-638009, இந்தியா.

Language style and reformist ideas in Anna's work

K. Panneerselvam a,*

^a Department of Tamil, Erode Arts and Science College, Erode-638009, India.

Corresponding Author:
ka.panneer73@gmail.com

Received : 06-03-2020
Accepted : 08-06-2020

ABSTRACT

One of the leaders of the Dravidian movement, C.N. Annathurai, also known as Arignar Anna, was the general secretary of the Dravida Munnetra Kazhagam. He used creative works such as drama, novel, etc., as a tool to convey the principles of his movement to the people, to eradicate superstitions in the people and to inculcate reason. Thus, in his short novel Scars, this article examines how he has applied social reform ideas, ideals, feminist principles, rationalism, etc.

Keywords: C.N. Annathurai, Drama, Novel, Dravida Munnetra Kazhagam

முன்னுரை

இருபதாம் நூற்றாண்டில் தமிழர்களின் மனதில் ஓங்கி அடிக்கப்பட்ட இடி முழக்கச் சொற்களுள் குறிப்பிடத்தக்கன விடுதலையும், திராவிடமும் ஆகும். 'திராவிடம்' என்ற சொல் நாடு, மொழி, உணர்வு, பண்பாடு இன்னபிற பொருள்களை உள்ளடக்கியது. அண்ணா தாம் நடத்திய 'திராவிட நாடு' இதழுக்கும், தோற்றுவித்து வழி நடத்திய 'திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்' என்ற இயக்கத்துக்கும் 'திராவிடம்' என்ற சொல்லை முன்னிறுத்தியதிலிருந்து அச்சொல்லின் மீது அவருக்கு இருந்த பிடிப்பு தெற்றென விளங்குகிறது. அவரது நோக்கில் அச்சொல் சீர்திருத்தம், பகுத்தறிவு, புரட்சி போன்ற கொள்கைகளுக்கு அடித்தளமாக அமைகின்றது எனலாம். தந்தை பெரியார் ஏற்படுத்திய கொள்கைகளை அண்ணா முன்மொழிந்தும், வழிமொழிந்தும் ஏற்றுக்கொண்டவர் (Arignar Anna, 2009). அக்கொள்கைகளை மக்களிடத்தில் கொண்டு செல்ல இலக்கியத்தையும், திரைத்துறையையும் பெருங்கருவியாகப் பயன்படுத்தியவர் (Arignar Anna, 2014). சிறுகதை, நாடகம், புதினம், குறும்புதினம், உரைநடை எனப் பல தடங்களிலும் தடம் பதித்தவர். அவர் எழுதிய "தழும்புகள்" குறும்புதினம் கொண்டு,

அவர் ஏற்றுக்கொண்ட கொள்கைகள், அதில் வெளிப்படும் பாங்கை விவரிப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

அண்ணாவுக்கு இருந்த இலக்கிய பசி, அவரை இலக்கியங்களைப் படிக்கத் தூண்டியது. அதன் தாக்கம் இலக்கியம் படைக்கத் தூண்டியது. அவர் படைத்த "தழும்புகள்" குறும்புதினம், எதார்த்தம் எனும் நிலைக்கு மாறுபட்டது எனலாம். கொள்கைகள் என்னும் புள்ளிகளைச் சரியான இடங்களில் வைத்துவிட்டு, கற்பனை எனும் கோடுகளை வளைத்தும், நெளித்தும், நீட்டியும், குறுக்கியும் பொருத்தமாக இணைத்துக் குறும்புதினத்தைப் படைத்துள்ளார்.

மொழிநடை

தழும்புகள் கதையில் வரும் முதன்மைப் பாத்திரம் மாகாளி, அவனும், அவனது நண்பர்களும் குப்பத்துப் பேச்சு வழக்கில்தான் பேசுகிறார்கள். ஆனால், அண்ணா அதைத் தனது வழக்கமான மொழி நடையில் எழுதுகிறார். 'நான் அந்தக்(குப்பத்து) பாணியிலேயே முழுவதும் எழுதிக்கொடுக்க எண்ணினேன். ஆசிரியர் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை' என்று கதையில் வரும் 'மரபு' இதழின் துணை ஆசிரியர் கூறுவதாக அண்ணா கூறினாலும், அன்றைய காலகட்டம் வட்டார வழக்கை இலக்கியங்களில் கையாளத் துணியவில்லை என்பதையும் கவனத்தில் கொள்ளுதல் வேண்டும் (Arignar Annaa, 2010). மேலும், கதையில் சில பக்கங்களை உரைநடையிலும் பெரும்பான்மை நாடக வழக்கிலும் எழுதுகிறார். இப்படி எழுதுவது அண்ணாவுக்கு மிகவும் வசதியாக உள்ளது என்று கூறலாம். கொள்கைகளை அங்கங்கே பதியவைத்து, கதையை விரைவாக நகர்த்திச் செல்ல இம்முறை பயன்பட்டுள்ளது என்றும் கூறலாம்.

ஏழ்மையிலும் இலட்சியம்

'அவன் ஓர் ஏழை' என்று மாகாளியைக் கூறும் அண்ணா அவன் வாயிலாகத் தமது இலட்சியக் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துகிறார். 'எண்ணற்ற ஏழைகளுக்கிடையில் அவன் ஒருவன். ஆனால், ஏழைகளில் பலருக்கு ஏற்படாத எண்ணம் அவன் மனதிலே கொந்தளித்தபடி இருந்து வந்தது' என்று மாகாளியை நமக்கு அறிமுகப்படுத்துகிறார் (Arignar Annaa, 2010).

மாகாளியைப் பெயரளவில்தான் ஏழையாகப் படைத்துக் காட்டுகிறார். ஏழைகள் படும் துன்பமோ வெறுப்போ அவனிடத்தில் இல்லை. அவன்மீது இரக்க உணர்ச்சியை உருவாக்கவும் அண்ணா முயலவில்லை. மாறாக அவனை ஓர் இலட்சிய வீரனாக உலவ விடுகிறார். எந்த நேரமும் அவன் மனதிலே கொந்தளித்துக் கொண்டிருக்கிற எண்ணம் அக்கிரமம், அநீதி இவற்றை ஒழித்துக் கட்டவேண்டும் என்பதுதான். தனது ஏழ்மையை எப்படிப் போக்கிக் கொள்ளலாம் என்ற எண்ணம்கூட இல்லாத பொதுநலவாதி அவன்.

கொள்கையைச் செயல்படுத்தும் நாடோடி தன்னலமற்ற துணிவும், நல்ல உடற்கட்டும் உடையவன் மாகாளி. யாருக்கும் கூழைக் கும்பிடு போடாதவன். சிறுவயதிலேயே பெற்றோரை இழந்த அனாதை. இப்படி மாகாளியைத் தம் கொள்கைகளைச் செயல்படுத்தும்

நாடோடியாக அண்ணா உருவாக்குகிறார். இது தம் சமூகத்தின்மீது அண்ணா கொண்ட விழைவு என்றும் கூறலாம்.

தாழ்வெண்ணம் களைதல்

'பாவி என்கிற பட்டம் இருக்குதே, அது நம்மாட்டம் பஞ்சை பராரிகளுக்குண்ணை தனியா ஏற்பட்டதுடா' (ப.06), 'நாம குப்பைமேட்டுக் காரரு... கோபுரமா ஏறிடுவோம்...(ப.07) எனக்கூறும் ஏழைகளின் மீது, தாம் கொண்டிருந்த பரிவை அண்ணா வெளிப்படுத்துகிறார். மேலும், ஏழைகள் என்றால் அவர்கள் தவறு செய்யக்கூடியவர்கள் என்று சமூகத்தில் நிலவிய கருத்துக்கு 'பாரேன்' உன்னோட புத்தியை, மாறமாட்டேங்குதே அந்தப் புத்தி, ஏழை தப்பு செய்துதான் இருப்பான், அதனாலேதான் அடிவாங்கி இருக்கிறான்னு தீர்மானமா எண்ணிக் கொள்ளே. போன ஜென்மத்திலே ஏதோ பெரிய பாவம் செய்து விட்டதால்தான் இப்ப இப்படி இருக்கிறோம்னு சொல்லற கூட்டந்தானே' என்ற ஏழைகளின் தாழ்வெண்ணத்தையும், மூடநம்பிக்கையையும் கடிந்துரைகிறார் அண்ணா (Arignar Annaa, 2010).

பகுத்தறிவுக் கொள்கை

மாகாளியை மிராசுதாரரின் அடியாட்கள் அடித்து ஆற்றிலே போட்டுவிடுகிறார்கள். அவன் கண்விழித்துப் பார்க்கும்போது, ஒரு எருமையின் முதுகில் சாய்ந்துகொண்டு இருப்பதையும், எருமை அதிக ஆழமில்லாத ஆற்றில் நடந்து செல்வதையும் அறிகிறான். அப்போது அவன் எருமையைப் பார்த்து 'என் உயிரைக் காப்பாத்தினாயே உன்னைப் போயி எமனுக்கு வாகனமுன்னு சொல்லி வைச்சிருக்காங்களே... என்றும், மற்றொரு இடத்தில் 'பூலோகம் வந்து, பாசக் கயிறு வீசி உயிர்களைப் பிடித்துக்கொண்டு போகிறவன்தான் எமன். அவனுக்கு ஒரு வாகனம் எருமைக்கடான்று சொல்லவே, அவரமான வேலையாச்சே, ஒரு குதிரையாவது வாகனமா இருக்கப்படாதா! எருமைதானா இருக்கனும்! அது அசைஞ்சு அசைஞ்சு அல்லவா நடக்கும்னு கேட்டேன்' என்றும் கூறும் இடங்களில் அண்ணாவின் பகுத்தறிவு கிண்டலும், கேலியும் கலந்து வெளிப்படுகிறது (Arignar Annaa, 2010).

தங்களைத் துறவிகள் என்று அடையாளப்படுத்திக்கொள்ளும் சாமியார்கள் சிலர், சமூகத்தை ஏமாற்றும் பிறவிகளாக இருக்கிறார்கள். இவர்கள் மாமிசம், மது மோகம் கொண்டவர்களாக இருப்பதோடு, மங்கையரின்மீதும் தீரா மோகம் கொண்டு அலைகிறார்கள். 'சாமியாராய் இருந்தால் பிள்ளை எப்படித்தான் பெத்துக்கமுடியும்? என்று கேட்பான் ஒருவன். பிள்ளை பொறந்த பிறகு சாமியாராயிட்டிருக்கக் கூடாதா? என்பான். இன்னொருவன் 'ஏம்பா, சாமியாரா வேசம் போட்டுகிட்டே நம்ம சடையன் மகளோட சினேகம் வைத்துக்கொள்ளலியா அந்தப்புதூர்சாமி...' என அண்ணா போலிச் சாமியார்களை வெளிச்சம்போட்டுக் காட்டியுள்ளார்.

சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள்

மிராசுதாரரால் வஞ்சிக்கப்பட்ட அபலைப் பெண்ணை மிராசுதாரருக்கே ஊர்மக்கள் ஆதரவோடு திருமணம் செய்து வைக்கிறான் மாகாளி. திருமணம் நடைபெற வேண்டிய

கோயிலை ஐயர் பூட்டிவிட்டுச் சென்றுவிடுகிறார். இப்படிப்பட்ட அருமையான சூழலை ஏற்படுத்தி அங்கு தனது பகுத்தறிவுக் கொள்கையையும் சீர்திருத்தக் கருத்துக்களையும், அண்ணா வெளிப்படுத்துகிறார். மாகாளி கூறுகிறான், 'கோயிலாவது மனிதன் கட்டியது இந்த இடம்- நாம் நிற்குமிடம் - கடவுளே படைத்தது. கோயிலைவிடச் சிறந்தது. கொண்டு வாருங்கள் தாலிக்கயிறு' என்றும், நாள், நட்சத்திரம் பார்க்கும் மூடநம்பிக்கையை 'திருமண நாள் குறிப்போம். நாளென்ன நாள்! நல்லது நடக்கும் நாளெல்லாம் நல்ல நாள்தான்' (பக்-39,40) என்றும், மாகாளியின் மூலம் அண்ணா வெளிப்படுத்தும் பகுத்தறிவுச் சிந்தனை ஆத்திகவாதிகளும் ஏற்கத்தக்கக் கருத்தாகும் (Arignar Annaa, 2010).

குடும்பத்தில் இறந்து போனவர்களுக்குத் தர்ப்பணம் எனப்படும் சடங்கினைச் செய்தால் அவர்களுக்கு மோட்சத்தில் நன்மைகள் உண்டாகும் என்பது புராண ஐதீகம். அதை ஏழையான மாகாளி வாயிலாக 'அவாளுக்கு! அங்கே!... இங்கே நான் சாகறேன்! அதுக்கு ஒரு வழியைக் காணம் என்று மூட நம்பிக்கையைச் சாடுவதோடு ஏழைகளின் பரிதாப நிலையை எடுத்துக்காட்டுகிறார் அண்ணா (Arignar Annaa, 2010).

பெண்ணியக் கொள்கை

மாகாளி தான்பட்ட தழும்புகளுக்கான காரணங்களைக் கூறும்போது அவனது நேர்மை, நீதி, நியாயம் வெளிப்படுகிறது. மாகாளி பெற்ற ஒவ்வொரு தழும்பையும் ஓர் இலட்சியக் குறியீடாகக் காட்டுகிறார் அண்ணா. மூன்று அபலைப் பொண்களையும், ஓர் இலட்சியப் பெண்ணையும் கதையில் பங்கு பெற வைத்துள்ளார். பெண்களை ஏமாற்றக்கூடாது, பொண்கள் ஏமாறக்கூடாது என்பதை ஆண், பெண் இருதரப்பிற்கும் எடுத்துவைக்கிறார். மற்றப் பெண் பாத்திரங்களைச் சுயநலத்துடனும் உலகம் அறியாதவர்களாகவும் காட்டி, வள்ளி என்பவளைத் துணிச்சல்காரியாகவும், நீதி, நியாயம் பேசக்கூடியவளாகவும், வாழ்க்கைத் துணையைப் பிரிந்து வாழும் பெண்ணாகவும் படைத்துக் காட்டுகிறார். மாகாளியைவிடவும் வள்ளி அறிவில் சிறந்தவளாகக் கற்பிக்கப்படுகிறாள். வள்ளி என்னும் பெண் பாத்திரத்தை உயர்த்திக்காட்டவேண்டும் என்பதற்காக மாகாளியை உணர்ச்சிவயப்பட்டுப் பேசவைத்து அவனது அறிவை அங்கே மழுங்கடிக்கிறார் அண்ணா.

கதையில் அங்காங்கே நகைச்சுவை, கேலி, கிண்டல், எதுகை, மோனை முதலியவற்றை அண்ணா பயன்படுத்தியுள்ளார். இறுதியாக 'மரபு' ஆசிரியர் கூறுவதாக, 'அவன் மறைந்தாலும் அவன் பெற்ற தழும்புகள் எவர் மனதையும் விட்டு மறையக்கூடாது என்பதற்காகவே 'தழும்புகள்' பற்றிய இந்தத் தகவலைத் தந்திருக்கிறேன்' என்று விளக்கம் தருகிறார் அண்ணா (Arignar Annaa, 2010).

முடிவுரை

கதை நம்முள் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தாவிட்டாலும், கதை ஊடாகக் கூறப்பட்டிருக்கும் கொள்கைகளும், கருத்துக்களும் மனதில் பெரிய எழுத்துக்களாகப் பதிக்கின்றன. தமது கொள்கை என்னும் அறியாமை நோய் தீர்க்கும் மருந்தை, இலக்கியம்

என்னும் தேனில் கலந்து கொடுத்திருக்கிறார் அண்ணா. அது சமூகத்தில் மிகப்பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்றால் அது மிகையகாது

References

- [1] Arignar Annaa, (2010) Thazhumbugal, Vijaya Pathipagam, Chennai, India
- [2] Arignar Annaa, (2009) Arignar Annavin Thernthedutha Sirukathaigal, Gowra Publications, Chennai, India
- [3] Arignar Annaa, (2014) Arinyar Annaavin Sirukathai Kalanjiam, Gowra Publications, Chennai, India

About the License:

© The author 2020. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License